

Pierdut senin...

Mariana Tasente

Pierdut senin
(e un dar divin).
Să-l declar nul?
(că e prea credul!)

Să-l caut pe stâncă
îîn valea adâncă
unde am căzut
o dată, demult?

Dacă-l întâlnești
să nu-l amăgești
cu vorbe mieroase
și vise frumoase.

Are-un semn distinct
pe umeri alint
pe brațe o pată
(nici mare, nici lată)
roșie ca focul.
(bătu-l-ar norocul!)

Are haină veche
și flori la ureche
cămașă de rouă
(nici ea nu e nouă)

Un pic peticită
dar foarte iubită
șoptește-i ușor
că-l aștept cu dor.

Cu-o rază plăpândă
și-o pâine aburindă.
dospită la soare.
(Se va-ntoarce oare?)